

ciptiel Indbending imod, naar man overhovedet vil optage kommunale Skattebestemmelser paa nærværende Lovforslag. Dog kan Flertallet ikke tilbageholde den Bemærkning, at det fremfor at overlade de i Paragraffen omhandlede Bestemmelser til vedtægtsmæssig Afgørelse vilde have foretrukket, at Bestemmelserne gaves i Lovform som et Tillæg til Lov af 1ste April 1887.

Heller ikke mod den ny § 7 vil Flertallet fremsætte principielle Indbendinger, idet man dog mener, at hvad der af Kommunalbestyrelserne vedtages paa dette Omraade, kun bør gælde for 3 Aar ad Gangen, hvortil Vædringsforslag Nr. 11 sigter.

Derimod kan Flertallet paa ingen Maade tiltræde den ny § 8, da de deri indeholdte Bestemmelser ganske vilde forandre Formue- og Væglighedsfattens Natur og Væsen, hvortil Flertallet ikke finder nogen som helst Grund, og det har derfor stillet Vædringsforslag Nr. 12.

Hvad det andet Lovforslag angaar, har Flertallet ikke kunnet tiltræde den foreslaaede Ombytning af Formuestaten med en Tillægsstat af Kapitalindkomster, da Udvalget anser en Formuestat for langt retfærdigere end en Stat, der kun angaar enkelte Arter af Formue. Flertallet foreslaar derfor i saa Henseende at føre Lovforslaget tilbage til dets oprindelige Skikkelse og stiller derfor Vædringsforslagene Nr. 1, 6, 7—8, 11—15, 19—49, 51—54, 57 og 59.

Med Hensyn til § 5 formener Flertallet, at Livrenteprestationer kun bør beskattes for den Dels Bedkommende, der repræsenterer den aarlige Rente af Livrentens Kapitalværdi. Hertil sigte Vædringsforslag Nr. 5.

Flertallet kan ikke tiltræde Opgivelsen af Selvangivelsespligten, da denne er den eneste sikre Vej til at faa de store Indtægter og Formuer frem og alle Bedkommendes Hemmeligholdelsespligt og Forbudet mod Offentliggørelse derhos sikre Skatteyderne mod, at uvedkommende erfare noget om deres økonomiske Forhold. Hertil sigte Vædringsforslagene Nr. 16—18 og 50.

Den ny § 40 om Straf for uberettiget Offentliggørelse kan Flertallet meget vel tiltræde, ihvorvel Straffelovens § 220 formentlig allerede indeholder tilstrækkeligt Værn.

Lovforslagets Sammenkobling med Lovforslag om indirekte Skatter kan Flertallet slet ikke tiltræde, idet det formener, at Omordning af de direkte og de indirekte Skatter er Sager af saa forskellig Natur, at de rettelig bør ordnes uafhængigt af hinanden, og det stiller derfor Vædringsforslag Nr. 55 og 56.

Tre af Udvalgets Medlemmer (H. Holm, N. S. Larsen og Neergaard), der i øvrigt deltage i Flertallets Forslag og Begrundelser, ønsker dog at gøre enkelte Bemærkninger angaaende Landstingets Ombytning af Formuestaten med en Kapitalstat. Den af Regeringen foreslaaede Formuestat er efter vor Opfattelse som Helhed langt retfærdigere end den Kapitalstat, Landstinget har indsat i Stedet, og ved hvilken saa betydelige Formueværdier som Skibe og Varelagere, for ikke at tale om hele den uproduktive Formue, undrages fra Formuebeskatningen. Vi have derfor ogsaa kunnet gaa med til sammen med Flertallets øvrige Medlemmer at foreslaa at genindsætte det oprindelige Forslags Formuestat. Dog maa det efter vor Opfattelse indrømmes, at Landstingets Forslag i en Henseende har Fortrinnet frem for det oprindelige Forslag om en Formuestat, nemlig deri, at den Dobbeltbeskatning af faste Ejendomme undgaas, som vilde indføres ved at man samtidig paalignede disse Ejendomme Formuestat og henholdsvis Hartkorns- og Bygningsafgift. Denne Dobbeltbeskatning vilde imidlertid undgaas, hvis man, med Bibeholdelse i øvrigt af Formuestaten, indførte den Regel, at der fra den Formuestat, som ved Ansættelse efter Reglerne for denne Stats Paaligning vilde komme til at hvile paa selve den faste Ejendom med Besætning og Inventar, vilde blive at trække det Beløb,